

te schrijven. Waarschijnlijk zullen wij de meening van den schrijver deelen, als wij het gevoel koesteren, dat zij er in dien ouden tijd klaarblijkelijk al heel wat van wisten.

VAN DEN BROEK.

M. HOLL und K. SUDHOFF, *Des ANDREAS VESALIUS sechs anatomische Tafeln vom Jahre 1538.*

Oorspronkelijk bedoeld als een geschrift ter gelegenheid van het VESALIUS-herdenkingsfeest in 1914 hebben de beide schrijvers eerst nu een studie kunnen publiceeren over de 6 ontleedkundige platen, die VESALIUS in 1535 ter wille van zijn onderwijs in Padua, deels door J. V. VON KALKAR, heeft laten teekenen, deels eigenhandig heeft gemaakt.

De schrijvers brengen hiermede zeer goede reproducties van deze platen, waarvan nog slechts een tweetal oorspronkelijke exemplaren bestaan, onder het bereik van allen, die belang er in mochten stellen. HOLL geeft er een uitvoerige ontleedkundige, SUDHOFF een geschiedkundige inleiding bij. Hun slotsom is, dat de drie, op het vaatstelsel betrekking hebbende platen volstrekt Galenische anatomie(hond) zijn, de drie skeletplaten daarentegen zuiver menschelijke anatomie zijn. Toch staan deze laatste, in de nauwkeurigheid der verhoudingen, in het weergeven van den stand van het bekken, den vorm van de borstkas, enz. ver achter bij de afbeeldingen van skeletten, die wij van LEONARDO DA VINCI kennen.

VAN DEN BROEK.

H. LEVELT, *Het wegen van kinderen in de Roomsche kerk. Taxandria*; Tijdschrift voor Noord-Brabantsche Geschiedenis en Volkskunde; 27ste Jaargang., 1920, Afl. 9 en 10, bladz. 249.

Onder den titel „Een echt Roomsche devotie in de Groote Kerk te Bergen-op-Zoom in de 16de eeuw”, deelt schrijver bijzonderheden mede over bovenbedoeld oud gebruik, welke hij opdiepte uit 15de- en 16de-eeuwsche rekeningen der „Kerk-Fabriek” (der „Kerkmeesters” zouden wij zeggen), daar ter plaatse. Een vrouw, DIGNE genaamd, is vanwege het Kerkbestuur aangesteld en belast met het wegen van zuigelingen aan een bepaald altaar (dat van „theilige cruys”) en wordt voor haar in dit opzicht bewezen diensten betaald!

Het wegen der kinderen in de kerk, een devotie waarvan in de 6de eeuw GREGORIUS VAN TOURS reeds spreekt, was óók in ons land al heel vroeg bekend. Zoo schijnt het in de 12de eeuw reeds in Friesland gedaan te zijn. Kinderen werden op een bascule gelegd, gewogen en daarna werd als dank- of smeekoffer aan God tarwe, vlas, wijn, was (meestal in den vorm van waskaarsen), soms ook wel een bepaalde geldsom, waarvan de hoeveelheid berekend werd